

съ измѣнжтъ ножъ, непризнателностъ, по силна отъ не-
приятелски ржѣ, съвсѣмъ го побѣди. Тогазъ са прѣспж
могущето му сърдце, и като си затули лицето съ мантията,
подъ самата статуя на Помпея, изъ която презъ всячкото
това врѣме течяше кръвъ, великий Цезарь паднж. О, какво
паданіе бѣше това съотечественници! Тогазъ азъ и вий,
и синця паднжми, до като кърваво предателство възтър-
жествува надъ насъ. О, сега вий роните сълзи, и виждамъ
вий чувствувате силата на съзнанието. Добри души, що!
плачете ли като гледате дрѣхата на Цезаря промушена?
Погледнете тука, тука е самъ той, обезобразенъ както го
видите отъ предателитѣ.

1 Гражданинъ. О, жалостно зрелище!

2 Гражданинъ. О, благородний Цезаре!

4 Гражданинъ. О, предатели! злодѣйци!

1 Гражданинъ. О, кървава сцена!

3 Гражданинъ. О, ужасенъ день!

2 Гражданинъ. Ще отмѣстимъ! Отмѣщение; — вървете,
— дирете, — палете, — огънь, — биѣте, — колете, — да
не остане ни единъ предателъ живъ.

Антоний. Стойте, съотечественници.

1 Гражданинъ. Миръ тамъ! слушайте благородпаго
Антония.

2 Гражданинъ. Ще го слушами, ще вървимъ подира
му, ще умремъ съ него.

Антоний. Драги приятели, добри приятели, не са ос-
тавайте тѣй скоро да са повдигате на такъвзи мятежъ.
Тѣзи които са извършили това дѣло сж благородни хора.
Какви частни причини сж имали, които сж ги накарали да
направѣтъ това, неznamъ; тѣ сж благородни и умни, и
безъ сумнение ще ви дадатъ удовлетволителни причини.
Не съмъ дошълъ, приятели, да откраднж сърдцата ви. Не
съмъ ораторъ като Брута, но, както ма знаете, единъ простъ